

[Ivar Hansen.]

Det seneste eksempel er en landbrugsbetænkning, der blev offentliggjort torsdag den 17. marts d. å., og som må være tilstillet pressen langt tidligere, idet betænkningen er optrykt i ugeblade, der for længst er gået i trykken.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (22/3 77):

Siden 1951 har statens trykningskontor og ministerierne haft pligt til at sende betænkninger, anordninger og lignende af almen interesse til de politiske partiers sekretariater, til interesserede dagblade og til Danmarks radio.

I 1976 aftalte folkettinget med statens trykningskontor, at betænkninger sendes i 100 eksemplarer til folkettinget, hvor de medlemmer, der måtte være interesserede i den enkelte betænkning, selv vil kunne tage det ønskede antal eksemplarer. Dette var en ændring af hidtidig praksis, hvorefter der blev sendt 1 eksemplar til hvert enkelt medlem. Men denne praksis blev som sagt ændret efter folketingets ønske, da den i vidt omfang medførte tilbagesendelse af betænkninger.

Jeg har i øvrigt fået oplyst, at landbrugsbetænkningen, der har givet anledning til hr. Ivar Hansens spørgsmål, efter planen skulle have været sendt til folkettinget samtidig med offentliggørelsen. Tryk tekniske problemer kom imidlertid i vejen, men disse vanskeligheder skulle nu være overvundet.

Ved revision af listen over modtagere af betænkninger og anordninger og lignende vil jeg atter indskærpe pligten til at udsende materialet *samtidig* til alle modtagere. Derimod mener jeg, at spørgsmålet om udsendelse af betænkninger til folketingets medlemmer bør behandles af folketinget selv – altså præsidiets.

Af *Ninn-Hansen* (KF) til statsministeren (18/3 77):

»Har regeringen forberedt planer, der kan sikre befolkningen imod følgerne af arbejdskonflikter på livsvigtige områder?«

(Spm. nr. 55).

Begrundelse.

Da de løbende strejkevarsler omfatter livsvigtige områder, herunder olie- og benzintransporten, elværkernes drift og færgeruterne, er det en naturlig opgave for regeringen at sikre befolkningens forsyninger.

Den 4. december 1976 stillede jeg statsmini-

steren et tilsvarende spørgsmål i folketinget i anledning af bl. a. olie- og benzinstrejken. Jeg fik et positivt svar med hensyn til at tilvejebringe de nødvendige planer og håber, at disse planer – som jeg ikke beder om at få oplyst i detaljer – nu er til stede.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (24/3 77):

Hr. Ninn-Hansen synes i sit spørgsmål at ville drage en parallel fra den situation, der forelå i november–december måned 1976, til den, der foreligger i dag.

Dette er efter min opfattelse ikke berettiget; situationen var dengang, at en *ulovlig* konflikt, hvori kun en mindre personkreds var direkte impliceret, havde medført omfattende forstyrrelse i forsyningen med livsvigtige varer. Herved var en lang række sagesløse mennesker blevet alvorligt ramt.

Det spørgsmål, som hr. Ninn-Hansen stillede den 2. december 1976, og som jeg lovede at overveje, var, om der kunne tilvejebringes et beredskab, således at livsvigtige forsyninger kunne komme frem under en ulovlig konflikt. Jeg understreger: såfremt der måtte foreligge en *ulovlig* konflikt.

I dag er situationen som bekendt ganske anderledes. De konflikter, der vil kunne blive tale om nu, vil være *lovlige* konflikter. Disse konflikter vil være et led i vort fagretlige system, en konsekvens af den måde, hvorpå aftaleforholdene er opbygget på arbejdsmarkedet.

Naturligvis er det bedst, hvis en arbejdskonflikt kan undgås. Det gælder også, hvis den er lovlig. En konflikt vil jo under alle omstændigheder kunne berøre sagesløse mennesker stærkt, også selv om direkte livsvigtige områder er undtaget. Men der er en afgørende forskel mellem på den ene side at afbøde visse virkninger af en ulovlig konflikt, som vi talte om den 2. december, og på den anden side at træffe sådanne foranstaltninger i en lovlig konfliktsituation.

Det har aldrig været regeringens tanke, at et eventuelt beredskabssystem af den omtalte art skulle bringes i anvendelse under en lovlig arbejdskonflikt.

Skal der træffes foranstaltninger i sådanne situationer, må det i al fald ske som et led i en større sammenhæng og ikke på den måde, som en anvendelse af dette beredskabssystem ville indebære.

Nu er der heldigvis udsigt til, at hr. Ninn-